

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๙/๒๕๖๒

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางเยาวรัก หมื่นขวา
นายกเทศมนตรีตำบลหัวช้าง

ผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่ สถานประกอบการตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๐๑ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหัวช้าง อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวช้าง เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว.๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง การควบคุมและปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ แจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยจึงขออุทธรณ์คำสั่ง ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้แจ้งสิทธิการยื่นอุทธรณ์ในคำสั่งจึงทำให้สิทธิการยื่นอุทธรณ์ขยาย ๑ ปี ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๓๗๘ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๓๗๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ รอ ๕๕๒๐๑/๖๘๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรื่อง คำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๓๗๖ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น

ตรวจสอบข้อ...

ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเปิดไข่ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๗.๐๔/๖๕๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า “ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ ...” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๖ “ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามท้ายข้อบัญญัตินี้ เป็นกิจการที่มีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบลหัวช้าง (๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ๑.การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง...” ข้อ ๗ “เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามที่กำหนดในข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้าในเขตเทศบาลตำบลหัวช้าง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (ค.เกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป) ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทดังกล่าว ตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๘ ปี ๒๕๖๐ จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมาตรา ๕๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ กำหนดว่า “การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ...” เมื่อปรากฏว่า ใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ถือว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อย่างไรก็ตาม แม้ผู้อุทธรณ์จะได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงเปิดไข่แล้วก็ตาม หากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ก็สามารถออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขระงับเหตุรำคาญได้ หากผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว ก็ได้ ตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุดตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งจากการรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นฟาร์มเลี้ยงเปิดแบบเกษตรพันธะสัญญากับ

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ (CP) เริ่มประกอบกิจการเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเปิดในวันตรวจสอบ มีทั้งหมด ๒,๕๐๐ ตัว ในเนื้อที่ประมาณ ๖ ไร่ ทั้งสี่ทิศติดกับท้องทุ่งนาทั้งหมด ระยะห่างจากถนนถึงฟาร์ม ประมาณ ๒ กิโลเมตร ลักษณะสถานประกอบการเป็นโรงเรือนคลุมด้วยสแลนบังแดด ไม่มีระบบระบายอากาศ และระบบบำบัดน้ำเสียจากบริเวณโรงเรือนก่อนปล่อยลงสู่บ่อน้ำเสียซึ่งเป็นสระน้ำกว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๐ เมตร อยู่บริเวณหลังโรงเรือน จึงเห็นว่าการประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไขของผูุ้ธรณ์ควรมีการปรับปรุงระบบระบายอากาศและระบบบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐาน เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ประกอบกับคำชี้แจงแก่ผูุ้ธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่า เทศบาลตำบลหัวช้าง ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน เรื่องการได้รับผลกระทบจากมลภาวะกลิ่นเหม็นของสถานประกอบการเลี้ยงเป็ดในหมู่บ้านหนองตอ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า แม้ผูุ้ธรณ์จะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ และได้ดำเนินการขอต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้วก็ตาม แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น การประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางกลิ่นจนเป็นเหตุรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้จริง ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว ๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ กำหนดว่า “คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือ และการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ ต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ” และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” แม้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็ตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกคำสั่งให้ผูุ้ธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผูุ้ธรณ์ไม่แก้ไขเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็จะสั่งให้ผูุ้ธรณ์หยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว กรณีผูุ้ธรณ์นี้ไม่ปรากฏว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผูุ้ธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงสถานประกอบการก่อน และการปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวไม่ถึงขนาดเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ประกอบกับการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้อ้างอิงข้อกฎหมายที่ให้อำนาจออกคำสั่ง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีองค์ประกอบไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่า ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการขอต่ออายุใบอนุญาตข้อไหน อย่างไร แต่กลับกล่าว

อ้างว่าเนื่อง...

อ้างว่าเนื่องจากได้รับหนังสือร้องเรียนความเดือดร้อนจากชาวบ้าน กรณีเกี่ยวกับฟาร์มเลี้ยงเปิดบ้านหนองตอ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนและเป็นการเคารพต่อมติการประชุมประชาคมของหมู่บ้าน เรื่องไม่ให้มีการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ในเขตหมู่บ้านหนองตอ เป็นข้ออ้างการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งเทศบาลตำบลห้วยซำไม่มีการกำหนดเรื่องการห้ามติดการประชุมประชาคมของหมู่บ้านไว้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอ้างเป็นเหตุในการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ให้ผูุ้ธรณ์ ไม่ได้ และกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานประกอบกิจการผูุ้ธรณ์ตั้งอยู่ห่างจากชุมชนมากและห่างจากบ้านผู้ร้องเรียนถึง ๖ กิโลเมตร จากการสอบถามผู้ร้องเรียนและประชาชนในหมู่บ้าน ยังไม่มีใครได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์รายนี้ อีกทั้งผูุ้ธรณ์ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องการเลี้ยงเป็ดไข่และเรื่องกลิ่นเหม็นที่เกิดจากการประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่แล้ว ดังนี้ โดยการทำคันดินรอบที่นาที่เป็นสถานที่เลี้ยงเป็ด กว้างประมาณ ๔ เมตร สูง ๒ เมตร บนคันดินปลูกพืชผักสวนครัวและพืชไม้เศรษฐกิจอื่น ๆ มีการกำจัดมูลเป็ด โดยเก็บกวาดมูลเป็ดทุกวัน และได้จัดที่จัดเก็บมูลเป็ดไว้โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น รวมทั้งดูแลเรื่องไม่ให้เป็ดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรคต่าง ๆ ด้วย จึงเห็นว่าหากผูุ้ธรณ์ตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ผูุ้ธรณ์ก็มีศักยภาพที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว และสามารถประกอบกิจการต่อไปได้ ดังนั้นเห็นว่า การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งฉบับนี้ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น และคำสั่งดังกล่าวเป็นมาตรการที่รุนแรงส่งผลให้ผูุ้ธรณ์ได้รับผลร้ายมากกว่าประโยชน์สาธารณะ เป็นข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจเกินหลักความได้สัดส่วน ซึ่งสร้างภาระให้แก่ผูุ้ธรณ์เกินสมควร จึงพิจารณาเห็นว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว.๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่อนุญาตให้ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว.๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑

๓๕๔ ๖๖๑

(นายदनัย อีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการ...

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นางสาวสุมาลี จำเรียง)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางสาวณัฐอาภา อู่ไกรกุล)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณัฐกรณ์ อัครี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรงรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไผ่สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย อีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจ